

Iz poročila tržaške trgovinske zbornice

Neugodne možnosti za zaposlitev številnih brezposelnih delavcev

Poročilo dokumentirano ugotavlja, da brez korenitih gospodarskih ukrepov, ne bo mogoče bistveno znižati visokega števila brezposelnih

Zanimivo je vedeti, kako gleda zbornica za argovino, ki je bila ustanovljena v smislu perspektive zaposlitve brezposelnih delavcev na našem področju. V obširnem poročilu o gospodarskem položaju Trstana o ukrepih, ki jih predlagajo gospodarske kategorije, je tudi poseben poglavje ki obravnava priložnosti za zaposlitev. V tem poglavju je receno, da doseženi izsledki o razvoju in nastavi prebivalstva ne povedo mnogo o bodočih možnostih zaposlitve, ki so odvisne zlasti od števila razpoložljivih delovnih mest, kar pa je seveda odvisno od gospodarske konjunkturo.

Na osnovi splošnega proučevanja, ki ga je izvedel profesor, vid, Giorgioho Divo, s katerim delavce Tržaškega arzenala moral prvi oditi po zdravniški pomoči v bolnišnico. Kjer so pridržali na okolišnem delku. Mož je izjavil, da še pred osmo uro začel pravi potek pokvarjen stroj. Delovni je stegnil roko, da vzel z neke police steklen z žveplovo kislino, a ta je padla z rok. Iz razbite klenice je kislina brizgnila zrak, pri čemer je nekaj klice priletele v desno oko.

Po podatkih borze dela je na letošnjih petih tednih prodaja št. 1000 delnic skupno 32 milijard 500 milijonov tolarov, kar pomeni povprečno 6 milijard 100 milijonov tolarov na delnico. Najbolj uspešni so bili predvsem tisti, ki so kupili delnice po nižji ceni, kar pomeni, da so bili predvsem tisti, ki so kupili delnice pred avgustom 1991. Tudi delnice, ki so bile izdane po višji ceni, so bile prodane, vendar v manjši meri. Tudi delnice, ki so bile izdane po višji ceni, so bile prodane, vendar v manjši meri.

stih, ki delajo na svojo roko in ki jih je okrog 25 tisoč). Od omenjenih vpisanih delavcev na borzi dela je bilo tedaj 20.000 brezposelnih. (Sedaj se je to število znižalo za neka) tisoč, kar pa je v glavnem posledica revizije se

na drobno, obrtništvo, pomorstvo, prevozna podjetja, turizem itd. za sedaj ne nudijo skoraj nobene možnosti večje zaposlitve. Na tem področju ni moč pričakovati učinkovite izboljšanje brez delavnega gospodarskega napred-

Rdeča kapica

vesela pravlica v tredejanjih

Spisal

DANILO GORINSEK
Režiser JOŽO LUKE
Scenograf ZOZKA CESA

namov brezposelnih delavcev). Iz poročila je bilo vidno, da je bilo leta 1989, 90.000 dejansko zaposlenih oseb, 35.642 zaposlenih v industriji, 33.054 v javnih službah, 1.544 v predstavitelstvu, 2.600 v redni vojski, 1.402 v redni policiji, 4.425 v pomorstvu (kot torej

[illegible]

kvakaličastih tečajih, 36 v kmetijstvu. Poročilo trgovinske zbornice poudarja, da ti podatki niso popolnoma točni, vendar nudijo vsaj približno sliko položaja, ki nas ne more zadovoljiti.

Po mnenju trgovinske zbor-

izselilo v tujino. Kljub temu pa se število brezposelnih ni spremenilo in se še vedno giblje med 17.000 in 20.000. V tem številu niso upoštevani tisoči mladincev, ki niso bili

vin in socialnih dajatah. Da bi se lahko uspešno borili z mednarodno konkurenco, se mora usmeriti na strogo produktivne kriterije. Iz tega izvirajo težnje, da se zmanjša na minimum število zaposlenih, kar onemogoča uveljavitev novih delovnih

Nezgoda na delu

Zveplena kislina in amoniac spravila večerj v bolnišnico dva delavca, ki bosta po mnenju zdravnikov izgubila

V NEDELJO 9. II. 1990 ob 20 uri v Avidtor.

reseli večer

Sodejajo:

KVINET AVSENT
Milčinski — Jezek

nega sodišča

aterim obsojencem m potrdili obsodbe

torja, kretničarju in strojevodji, ki so
n jih železnice obloženi nenamernega umora

nost pešcem. Toda vejest je odgovoril, da je bila njegova hitrost zmerna in da je z zvočnimi signali opozoril pešce na nevarnost. Vsi so se umaknili, le ženska je okle-
zadnjem blatniku traktorja, ki je prečkal železniški tir ravno v trenutku, ko je v vozilo treščil konvoj vagonov. Pri tem se je ženska hudo ranila, tako da je tri dni kasneje umrla. Vsi pa so se spomnili, da je bila ženska v tistem času sodelovalcem Kvin-
Avenik, Jezka, Kov-
in pevskega dueta.

Vstopnice bodo na pri-
polago eno uro pred p-
četkom pri blagajni

Pierina Guzič iz Koronejske ulice, ki se je morala včeraj zagovarjati zaradi tatvine, se je resila kazni samo zato, ker

je v čusu, ko se je pripetil dogodek, živel s sinom okradenca. 24-letno dekle je namreč delalo v gostilni »Smeca«.

Skeidun i oktobra meseca 1956. leta naj bi vzela iz prisa 1.000. Zato so jo prisilili, da oddaše iz svoje prostore obtožbe, kar si je Gučičeva prisvojila denar s privolenem osebe, ki je imela so zakrivilni nesrečo in bodo morali odgovarjati skupno 2. upravo Javnih skladišč iz Zavožnih železnic za darovanje smrti. Sorodniki pokojnega lara so se namreč prijavili

Ugodna prilika, da si se na-
kaj tisočakov kupi 5 rjuh in
nekaj prevlek za blazine, je
premlila Emilijo Ribarič vd.
kot zasebnastranka pod po-
kroviteljstvom odv. Annocije,
Sterca in R. Camberja. Obto-
žena in upravi javnih skla-
dišč ter železnice zastop-
ky odv. Annocije odv. A. Pa-
vly, vrtnohranilec odv. Pa-

Razpravo so odložili na 18. februarja.

OD VČERAJ DO DANE

RAZNA INVENTURA

Giovanni Bach, 63-letna
Marika v Strci

Novembra lani je sodišče obsojlo 24-letnega Beneta Chmazza iz Ul. Bonomea zaradi niležarstva. On snobsko žajnal:

na 4 mesece zaporu in na mesec dni pripora. Kot vsak obsojenec je tudi Chermay vložil priziv, ki mu ni prinesel nobenih olajšav razen priznanja pogojnosti kazni.

*** Včera bi se moral začeti pred kazenskim sodiščem proces, kot odmev hude nesreče, ki se je pripetila 25. septembra 1956. leta v novem de-	Luigia Toffoli v. Fioreto, 82-letni Giuseppe Bartassi, 47-letna Armela Bressan - Zana, 80-letna Onofrio De Tullio, 72-letna Katarina Požar v. Požar, 58-letni Carlo Mladovan, 82-letni Giuseppe Colombo, 64-letna Ani-	Zlati svet . . . 5.900,- 6. Marengo . . . 4.775,- 4. Dobri . . . 623,- 3. Frank franc. . . 127,- Frank svitar, 145.50 Sterling . . . 1.620,- 11. Dinar . . . 80,-
--	---	--

ku pristamsca, pri kateri je	ta Cirilja vd. Giorgelli, 77-letna	Siling	23.50
komaj 22 let stari Pietro Za-	Lucia Degrassi rojena Dellore,	Zlato	707.—
ra iz Ul. sv. Frančiška izgu-	69-letni Ernest Trebše, 86-letni	Zah. n. marka	146.—

5.00-6.15 in 7.00-7.15 Prenos
7.15 Glasba za dobro jutro, vr
ob 7.45 Jutrzanji koledar; 8.00-1
Prenos RL; 12.05 Opoldanski k
taji; 13.40 Kmetijski nasveti;
ko obvarujemo gozd pred go
nimi škodljivci; 13.45 Od mel
... 14.20 ...

8.05 Pisana paleta (spored
ne in solistične glasbe Bacha,
libesa, Beethovna, Mascag
Straussa, Cilee in Brah
9.00 Prof. dr. Mirko Rupel:
zikovni pogovori (ponovitve);
30 minut za ljubitelje dom

Kmetilski nasveti — Mr. ph.
nez Kromar: Pridelovanje
vlnih in dišavnih rastlin;
Skladbe Benjamina Ipavca
Mariborski instrumentalni an
bel sodelujejo sopranistka
Zrimšek, tenorist Boško Luk

lica Pertot - Portograndi); Glasba narodov sveta — IV. ske narodne pesmi; 20.00 Glasbe Verdi: Traviata, opera dejanjih; solisti: Licia Albaladejo, Maxine Stelman, Johanne Land, Robert Merrill, Jan

jem; 21.10 Pisma Luisi; 20.3
levizijski dnevnik; 20.50 *
Sello; 21.00 Pesmi za vse;
Bike za petrolej; 22.40 O
ne vidijo; 23.10 Televizijski
nik.

V petek in soboto ob 21
«Misterij rojstva, trplj
in vstajenja našega g
da».

Grattacielo. 16.00: «Off I»
(«Vojakom prepovedano»
Lennon in K. Grant.
Arcobaleno. 16.00: «Dvoboj»
Atlanticus Cinemascope

Ariston, 15.00: «Carouse»
Rae, S. Jones, C. Mitche
nemascope, technicolor.
Armonia, 15.00: «Grenke
Lepa pesem, velik film.
tal. Nov variete.
Aurora, 16.00: «Poljubi jo

Savona. 16.00: «Dunja, hel
Eva Bartok, Ivan Desney,
doletnim prepovedano.
Viale. 16.00: «Dober dan,
Ijubezena, C. Villa, R. Qu

JAROSLAV HAŠEK

Doživljaj KAJA ANTONIJA TROSULA

Kaju Antoniju Trosulu je bila poverjena važna naloga. Pod morilčevu sekiro je moral prignati večje število oseb in njihova imena napisati na proskripcijski seznam. Kaj pa bi moral storiti ti ljudje, da bi njihove glave visele nad vrati mesta Aretiuma v Etruriji? Odvrnil: *Crimen laesae maiestatis*, zločin žalitve veličanstva, zločin žalitve nekolkokrat presvetlega cesarja — rimskega cesarja — Tiberija.

Antonius Trosulus je bil poveljnik tajnih liktorjev, ki so bedeli nad varnostjo rimskega cesarstva. Nekoč je bil razbojnik v Trentiniji, nad reko Tifernum, nato je planinski plemenom v Umbriji ugrabil dekleta, pozneje pa se je ukvarjal s kraji na Colatiumu, kakih 450 stadijev od Rima. Svoje sedanje mesto dolžnost je mogel vsrčiti zaradi svojih bogatih izkušenj, ker se je kot star morilec, lopov in razbojnik znal kamorkoli prikrasti. Zakaj pa je sedaj moral začeti svojo dejavnost prav v etrurskem Aretiumu?

Za bogat Kdo od Rimljanov ne ve, da bodo čez nekaj dni smarčevale ideje in da bi prišel v Aretium cesar Tiberij, da bi si umil noge v reki Arno, ki teče kakih 50 tisoč rimskih korakov daleč. Kdo od Rimljanov ne ve, da aretumska občina postavlja slavoloke vse od Corionuma do Aretiuma in da delajo sužnji? Ne in dan, da bi mogli ob častu postaviti svečane stebre? Po vsej Etruriji se širi glas, da bo to stalo mnogo denarja in da se bo po teh svečanih treba tudi roparskega pohoda v Umbrijo, da bi se s tem krili storiti. Toda petkrat presvetli cesar, pozdravljen!

Naj vidi, da ga potomci Etrurije ljubijo: s svečanih stebrov bodo zaplapolali ognji in načelnik mestnega svetila mesta Aretium bo s tremi legijami vojakov pozdravil Presvetlega. In tedaj se bodo v mestnem cirkusu začele igre, kjer se bo nekaj na smrt obobil in v smeri proti cesarju loži vzklikalo: «Morituri te salutamus!» Pozdravljajo te oni, ki gredo v smrt! Omenja pa od razbojnikov, ki so ostali živ, bo petkrat presvetli cesar oprostil, «Salve, Caesar!»

In zato bo sedaj Antonius Trosulus krožil po mestu in prisluškoval razgovorom meščanov, ki občudujejo slavoloke in se zanimajo za materijo, kako delo napreduje. In v te razgovore bo vmešaval tudi Trosulus, poveljnik tajnih liktorjev. Gorje onemu, ki bi rekel, da je Tiberius norec! Ni treba niti, da to reče, dovolj je, da le pomisli. S tem svoje uode ne bo izboljšal. Zločin bo javnim liktorjem in se živ polit s smelo bo ob prihod cesarja in ob zvokih večernih trobent goril z močnim plamenom v slavo petkrat presvetlega cesarja.

Dovolj je, če reče, da je dvajsete slavolokov neumoteno. Tedaj ga bodo liktorji poslali pod morilčevu sekiro in siromaka bodo razčetrili na poti za Cortono, če pa reče, da živi ljudstvo v bedi in lakoti in da se mnogo ljudstva denarja meče za povečanje začasne slave cesarja, tedaj bo nesrečnik razokan na grški vrv prav tedaj, ko bo ljudstvo veselo vzklikalo: «Salve, Caesar!» Ko tako, nesrečnejši bo Trosulus zabeležil na proskripcijski seznam? To je odvisno od njega. In zato se bo Claudio Antonius napotil k slavolokom, ki jih postavljajo sužnji. Kajti kaj, tam je mnogo ljudi, ki opazujejo to delo!

Toda ob onem stebri, na zelenja z umirjenimi planin, tisti sumljivi meščaki z nezadovoljnimi in umazanimi pazli, ta človek čudno gleda. Po vsem sodeč gre za sirmo, manjšega človečka, ki misli, kako bi si, ko bi imel toliko denarja, kolikor stane en sam svečan stebel, zgradil hišo ob Trazimenskem jezeru. Tudi njegove sandale so sumljive. Ali sme nekdo, ki opazuje, postavljati svečane stebre, nositi potegane sandale? In kaj naj človek, kateremu uha voda v obutev, le sploh misli?

In Claudio Antonius Trosulus se mu približa z nasmeškom na ustih, stopi mu na prst in spoštljivo reče: «Prijetelj, oprostilo!»

«Prijetelj, kako visoki so ti stebri!»

«Visoki, dragi moj, visoki.» Neznane se nasmeje in stopi bliže k Trosulusu: «Mej, prijatelj, da ljudstvo to ni kar takola!»

Vidi, Trosulus, da si podelil. Pred teboj stoji izdajalec. Ga vidiš?

«Ti torej meni, da ljud-

stvu to ni pogodu? Tudi jaz mislim, da ni...»

«Čemu pa misliš, da ni, če cesar...»

«Kaj cesar, kako to misliš... Ti stebri so tako visoki, lahko pa bi bili še višji...»

Aha, pomisli Trosulus, nočem v zanko! Toda videli smo!

«Misliš, da je to cesarju vseeno? Ali morda da je vseeno ljudstvu?»

Neznancu so se oči čudno razsvetile:

«Ljudstvo? No, to stane mnogo denarja. Ali misliš, da to ne stane mnogo?»

«To stane zelo mnogo, saj niti sužnji niso zastojni, odgovor Trosulus v upanju, da se bo siromak vendarle ujel.»

Okoli njiju so se začeli zbirati ljudje.

«Stebri so lepi,» pravi neznane, «morda misliš, da ni so dovolj lepi za petkrat presvetlega?»

«Petkrat presvetli bo vesel nad temi stebri, toda ljudstvo...»

«Prijetelj, kaj misliš, da bo ljudstvo... Tudi ljudstvo se bo prav tako veselilo, ker ljudstvo svojega cesarja ljubi.»

«Čemu se smeješ?»

«No, mislim, da je tudi sonce prav tako preveč svetlo, toda cesar je še bolj — presvetel.»

Neznane se odhka.

«Sonce in cesar, oba nas grejeta.»

Trosulus zamahne z glavo in pomisli: ta nesrečnej prav gotovo ne bo padel. Zato stopi bliže k njemu in mu šepne in uho:

«Se ti ne zdi, da sta tako ljudstvo, ki slavoloke postavlja, kakor tudi cesar, Tiberij norec?»

«Če misliš tako ti, potem bo že res,» mu šepne veselo v uho, neznane in nato ukaže:

«Lektorji! Hej, liktorji, sem!»

«Lektorji! Hej, liktorji, sem!» vzklikne hkrati tudi Trosulus.

Držala sta drug drugega za vrat in oba kričala:

«Ti si izvršil zločin — *crimen laesae maiestatis*. Ti si žalil petkrat presvetlega!»

«Nisem! Ti ne veš, kdo sem!»

«Niti jaz nisem. Ti si manjši, kdo sem jaz?»

Prihiteli so liktorji.

«Ta je rekla,» — je kričal Trosulus — «da sta cesar in ljudstvo norec.»

«Ta prekletil človek,» — je kričal neznane — «je rekla, da sta ljudstvo in cesar norec.»

«Jaz sem Caius Antonius Trosulus. Poveljnik aretumskih tajnih liktorjev, kdo pa si ti, izdajalec?»

«Jaz sem Marcus Jutius Placentius, poveljnik rimskih tajnih liktorjev...»

Za medsebojno predstavitvijo pa je bilo že prepozno. Gorje onim, ki izvrše zločin: *crimen laesae maiestatis*.

Caius Antonius Trosulus so razčetrili na poti za Cortono, Marcusa Jutiusa Placentiusa pa so živega razsekali na kričku, v času, ko je petkrat presvetli Tiberij vokal v mesto etrurskih provinc in ko je ljudstvo gromito vzklikalo: «Salve, Caesar!»

In ko so zvečer pripovedovali petkrat presvetlemu o tem dogodku, se je smejal do pozno v noč... Pozdravljen bodi, Caesar!

NJIHOVA MORALA

Odgovorna urednika «Cittadelle» (in z njima stržakša MS) se držita starega pregovora «Fatta la legge...», ker bi sicer ne bila v ponedeljek objavila kaj takega čez celo prvo stran svojega tednika

POL LETA NEODVISNOSTI MALAJSKEGA POLOTOKA

Dežela kavčuka in kositra

Z neodvisnostjo Malaje v preteklem avgustu se je, razen manjših kolonialnih oporišč, vsa južnovzhodna Azija osvobodila tuje nadvlade - Domače, pretežno kmečko prebivalstvo je v manjšini; najštevilnejši je priseljeni kitajski element, ki se je uveljavil v industriji

Od konca 18. stoletja, ko so Angleži prvič prodrli v Malajo, se je proces kolonizacije nadaljeval nepretrgano in je v začetku 20. stoletja prišlo do popolne zasedbe malajskega ozemlja. Malaja, zlasti pa Singapur, so Angleži v začetku uporabljali kot vhodno pristanišče za trgovino z južnovzhodno Azijo. Šele pozneje je postala Malaja zlasti priljučena za tuje kolonizatorje zaradi kavčuka in kositra.

Do 19. stoletja je bila Malaja naseljena s pretežno malajskim prebivalstvom (tedaj je štela komaj 300.000 prebivalcev; leta 1911 jih je imela 2,5 milijona, lani pa že 7,5 milijona). Ker so se pečali pretežno s poljedelstvom so imeli zadosti delovne sile za razvoj proizvodnje kavčuka in kositra. Zato se je v začetku 20. stoletja začelo množično naseljevanje kitajskih in indijskega prebivalstva, ki je znatno vplivalo na narodnostni sestav malajskega prebivalstva. Leta 1921 pa so bili Malajci še vedno v večini, toda pozneje so prišli v manjšino, zlasti v Singapur, ki je postal pretežno kitajski. Tako so postali Kitajci najštevilnejši element v deželi, kljub temu pa niso večina. To pa zaradi znatnega pritoka indijske delovne sile. Tako močno priseljevanje v relativno kratkem razdobju je zaostrolo nacionalno vprašanje, hkrati pa kompliciralo borbo proti kolonialni vladavi. Kitajci so hitro razvijali svoje posele in so zaradi svoje podjetnosti in ugodnih razmer, ki jih je ustvarjal nadel razvoj industrije kavčuka in kositra, postali nova mlada buržoazija. Ti kitajski kapitalisti so se morali spopasti z malajskimi fevdali. Ta nasprotja je še povečala

stališče angleških kolonizatorjev, ki so se zaradi svojih političnih ciljev opirali v glavnem na malajske fevdalce.

V predvojni Malaji, ki je štela okrog pet milijonov prebivalcev, so obstajale tri različne vrste kolonialne vladavine, ki so bile odvisne zlasti od značaja interesov, ki so jih Angleži imeli v tem delu malajskega ozemlja.

Malaja je ena od najbolj razviti dežel južnovzhodne Azije. Nacionalni dohodek na prebivalca znaša 250 dolarjev, kar pomeni, da je petkrat večji kot v Indoneziji in vsaj trikrat večji kot v Indiji. Na hiter razvoj, te dežele je v znatni meri vplival nagel razvoj industrije motorjev v Evropi in Ameriki. Bogata s prirodnimi bogastvi in ceneno delovno silo je Malaja nudila ugodne pogoje za velike profite. Leta 1937 so skupne tuje investicije znašale 575 milijonov dolarjev, od česar je ena tretjina odpadla na proizvodnjo kavčuka, šestina pa na proizvodnjo kositra. Do leta 1941 je pretežni del teh investicij bil angleškega izvora (70 odst.), zaradi česar je Velika Britanija imela prevladujočo vlogo in nadzorovala poljedelstvo, rudarstvo, trgovino, bankarstvo in industrijo. Ostale investicije so pripadale amerškemu, holandskemu in pred vojno japonskemu kapitalu. Kitajski kapital, ki je znašal okrog 200 milijonov dolarjev, je bil vložen predvsem v proizvodnjo kositra.

Kljub temu pa je Malaja ostala pretežno poljedelska dežela (61 odst. prebivalstva se peča s poljedelstvom); toda kljub temu je morala upoštevati 50 odst. riza za prehrano (67 odst. orne zemlje zajema

je kulture kavčuka, riž pa vsakega 15 odst.). Posebno mesto v malajskem gospodarstvu ima Singapur (nad milijon prebivalcev). Zaradi svojega strateškega in trgovskega pomena se je Singapur razvil v eno najpomembnejših luk britanskega Commonwealtha. Že v 19. stoletju je imel Singapur ogromen pomen kot naravno pristanišče, kjer so se zbirale surovine iz posameznih azijskih dežel, akrti pa s »preko njega« šli evropski izdelki za južnovzhodno Azijo. S časom je postal njegov pomen vedno večji, ker se je pretvoril v pomembno bankarsko in borzno središče. Poleg tega so v Singapuru zrasle industrije za predelovanje kavčuka in topilnice kositra. Singapur je sprito tega tudi največje delavsko središče dežele.

V takih političnih, nacionalnih in gospodarskih pogojih se je razvijala borba za neodvisnost Malaje.

Komunistična partija Malaje, ki je bila ustanovljena leta 1929, je bila dolga odina protikolonialistična politična organizacija. Odigrala je pomembno vlogo tudi v borbi proti japonskim okupatorjem. Proti koncu vojne so Angleži sodelovali z armado MPAJA pod poveljstvom Čing Penga, sedanega tajnika KP Malaje, tako da je oddelek te armade celo sodeloval tudi na »Povorki zmage« v Londonu. Po izgonu Japancev so Angleži ponovno vzpostavili svojo oblast. Toda stanje je bilo spremenjeno. KP Malaje se ni mogla sprijazniti z vrsto britanskih poskusov, da bi obdržali oblast z raznimi pravnimi reformami, ki so vse imele za cilj, da bi Malajo obdržali v sklopu britanskega Commonwealtha. Tako je Malaja postala dejansko britanski protektorat, medtem ko je Singapur še nadalje ostal kronski posest Velike Britanije.

Nove upravne reforme niso rešile notranjih problemov. Kljub temu da so Angleži objubil vrsto reform, jih niso uveljavili, tako da so tuji še nadalje obdržali močne gospodarske pozicije. Položaj kmetov se je še nadalje poslabšal. To gospodarsko in politično nezadovoljstvo je bilo glavni razlog, da je KP Malaje začela z oboroženo borbo proti angleškim četam. V Malaji je bilo proglašeno obredno stanje. Toda KP ni uspelo ustvariti neke širše platforme, okrog katere bi se zbirali vsi napredni elementi v borbi za osvoboditev dežele in njeno obnovo. V deželi, kjer so bila nacionalna nasprotja precej ostra, je bila KP sestavljena predvsem iz Kitajcev, in to pretežno deincev. Zaradi tega se je KP znašla v precej renosen položaju. Ko je končno Velika Britanija ponudila neodvisnost, je sekretar KP Čing Peng pristal na pogajanja z Abdul Rahmanom, vodjem vladajoče Združene malajske

Spoštovani gospod urednik!

Uradni list italijanske republike je v svojih številkah: 9 z dne 13. 1. 58, 12 z dne 16. 1. 58 in 18 z dne 23. 1. 58 prinesel pet odlokov goriškega prefekta Nitrija, s katerimi se petim mladim slovenskim redovnicam v šolskem kolegiju in zavodu «Nostra Signora» v Gorici, Ul. S. Chiara 14 spet povrnejo, na njihovo prošnjo, primikl v italijansko obliko (riduzione del cognome in forma italiana).

Običajno vlagajo takšne prošnje za povrnitev primikov v italijansko obliko italijanski begunci iz Dalmacije, Istre in z Reke, ki imajo skoro vsi slovenske primike. Tu pa tam vložijo kakšno prošnjo za italijansko obliko primika tudi slovenski že poitalijanci mestni človek, ki dlje časa živi v Trestu, Gorici ali pa v kakšnem drugem mestu. Dobi se tu pa tam tudi kakšen slovenski človek, ki prosi, da mu vrnejo njegov slovenski primik. Priznati pa je treba, da se niti z italijanske niti s slovenske strani ljudje ne pehaajo preveč na prefekturi s svojimi prošnjami za spremembo primikov. Slovenci zato, ker se boje zamer v službah in pred očmi oblasti, italijanski ezuli pa zato, ker so njihovi sicer slovenski primiki starodavni, ki so jih iz roda v rod ohranili do današnjega dne, ker je to nekaj, kar spada k njihovi družini. V Južnem Tirolu so samo Nemci, ki vlagajo prošnje, da jim vrnejo nemške primike, ki so jih imeli pred fašističnim zakonom o primikih iz leta 1936. V vseh teh letih

je bil samo en primer, da je nekdo na Južnem Tirolskem zaprosil za spremembo primika v italijansko obliko in se ta ni bil tam doma, temveč je je primahal iz naših jadranskih krajev. Toda tudi na Južnem Tirolskem je le bolj malo prošelj za spremembo primikov. Ljudje smo pač že taki, da se brez posebnega pritiska in prav intenzivne propagande ne zganemo zlepa, da bi tekali z nekimi prošnjami po nekih uradih.

Kaj pa je vendarle naglano kar pet mladih slovenskih redovnic izza njihovih konviktovskih izdov v Ul. S. Chiara, da so vložile prošnjo? Vseh pet ima že svoja redovniška imena: 34-letna Valencija Vladimira iz Ilirske Bistrice je Maria-Consolata, 32-letna Marta, najbrž njena sestra, je Maria-Ester, 30-letna Germei Viktorija iz Kobjeglave je Maria-Fidelis, 27-letna Rebek Marija iz Cernic je Maria-Gabriela in 28-letna Germei Albina iz Kobjeglave je Maria-Bernardetta.

Svojih primikov redovnice ne smejo rabiti in čemu naj jim služijo italijanski primiki Valenti, Germelli in Rebecca, ko pa nimajo ne družine ne lastnega premoženja in zaradi tega tudi ne dedičev, da bi morale kot mi navadni posvetniki ljudje tekati za vsako figo po dokumente na snagrafski urad ali pa na kvesture in komisariate. Če s, pa morala ne postavljene na šolskem zavodu «Nostra Signora» kot učne matice, se morajo bržčas sprito v javnih zakonitih predpisov podpisovati s svojimi prejšnjimi civilnimi primiki na šolska spričevala. Ne razumemo, zakaj ne bi bila spričevala za naprej veljavna, kot so bila dolej, s podpisimi primikov Valencije, Germek, Rebek.

Ali se Vam ne zdi, spoštovani gospod urednik, da gre pri povrnitvi primikov mladim slovenskim redovnicam tudi za globoko moralno vprašanje? Vseh pet ima čudovito lepe slovenske primike, ker so pač iz Ilirske Bistrice, Kobjeglave in Cernic, to je iz takšnih slovenskih krajev, ki so bili ne samo od pametiveka, temveč tudi po vseh italijanskih resnih in neresnih zgodovinskih bukvah zmeraj stoddostno slovenski. Sprašujem se, kako so mogla ta mlada redovniška dekleta po svoji vesti vložiti prošnje, naj jim povrnejo v italijansko obliko njihove slovenske primike. Pisana prošnja ni samo pisani birokratski akt, temveč prav tako kot izgovorjena beseda resnična ali neresnična izjava. Ali je sploh v zvezi s kakršnokoli pa še tako medlo resnico izjava, naj se na primer Germek iz Kobjeglave povrne v italijansko obliko Germelli in mislim, da bi moralo biti ravno pri redovnicah resnično, da bi vsem vseh njihovih dejanj in nehanja. Sicer pa itak vemo, da so bile njihove prošnje za manj prostovoljne kot na pr. naše dnevne prijave, da vodstvo šolskega zavoda «Nostra Signora» ne trpi nobenih slovenskih primikov na dokumentih, ki jih izdaja zavod, in ne redovnic s slovenskimi primiki, ter da tega vod-

stava ne bo pekla vest, ker je zaskrbovalo slovenskim redovnicam dejanje, ki ne temelji na resnici, da morajo namreč zaprositi za nekaj, kar bi resnično ljubili ljudje nikdar ne napravili.

Zavod «Nostra Signora» se je nekoč imenoval s francoskim nazivom «Notre dames» in je imel sloves bolj enobeli šole, kamor so tudi številne premožnejše slovenske družine na Goriškem pošiljale svoje hčerke, da se nauče ne samo francosine in drugih jezikov, temveč tudi strogega, moralnega in predvsem resničljubnega življenja. Redke so sedaj slovenske družine, ki zaupajo svoje hčerke zavodu v Ul. S. Chiara v Gorici. Ne domisljamo si, da zaradi tega, ker nori vodstvo zavoda za nekimi nacionalističnimi frazami.

Zal mi je za vseh pet Marij: za Consolato, za Ester, za Fidelis, za Gabrielo in tudi za sestro Bernardetto, da se bodo morale zaradi stroge redovniške ubogljivosti najbrž podpisovati na šolska spričevala svojih nedolžnih učenk s primiki, kjer ni vse v redu, vsaj s strogo moralnega, resničljubnega stališča.

Ne zamerite, dragi gospod urednik, da sem prinesel za Vaš list malce prenadlego to množično prekrševanje v nečistih vodah konviktovskega nacionalizma.

Rad bi tudi vedel, gospod urednik, ali mislite, da takšno brezpotrebno množično spreminjanje primikov mladim slovenskim redovnicam dobro vpliva na katoliško moralno slovenskih katoliških krogov pod Italijo?

Ali pravilno sodim, da se Vase uredniško srce ne smeje škodoželjno strati tega, kar je moralo pet redovniških ovcic zato zamenjati svoje slovenske primike, da bi se pri «Nostru Signoru» v Gorici ustvarili za ne vem katere namene — na vsak način ne Bogu dopadljive — videz, da nimajo pri «Nostru Signoru» slovenskih redovnic, torej nekaj, kar ni v zvezi z resnico. Dober Slovenec mora to samostansko prekrševanje smatrati za zelo žalosten dogodek med Slovenci, tem bolj, ker se dogaja med samostanskimi zidovi. In k tem dobrih Slovincem prištevam tudi Vas, urednika «Primorskega dnevnika», ki mu prav nekateri verjamejo, da očita neresnicoljubnost.

Kaj se Vam zdi, ali je spilitualno vodstvo pri «Nostru Signoru» v Gorici dobilo navodilo za to neresnicoljubno počenjanje od višjih cerkvenih krogov ali pa je samo skuhalo to nekrščansko torbo la la Aldo Pizzagalli, prekrševalnega vzornika iz fašističnih časov?

S prav lepimi pozdravi

A. R.

Nazadnje vprašanje naj bi odgovoril gospod odgovorni urednik «Katoliškega glasa», ki so mu te in take razmere v Gorici prav gotovo zelo dobro znane. Ne bi bilo prav, če bi ostal neodbiti vprašati, kako važnega vprašanja. Nikakor ni namreč izključeno, da gre za nasilno prekrševanje, pa čeprav se dogaja med samostanskimi zidovi.

ODG. UR.

Kaj se Vam zdi, ali je spilitualno vodstvo pri «Nostru Signoru» v Gorici dobilo navodilo za to neresnicoljubno počenjanje od višjih cerkvenih krogov ali pa je samo skuhalo to nekrščansko torbo la la Aldo Pizzagalli, prekrševalnega vzornika iz fašističnih časov?

S prav lepimi pozdravi

A. R.

Nazadnje vprašanje naj bi odgovoril gospod odgovorni urednik «Katoliškega glasa», ki so mu te in take razmere v Gorici prav gotovo zelo dobro znane. Ne bi bilo prav, če bi ostal neodbiti vprašati, kako važnega vprašanja. Nikakor ni namreč izključeno, da gre za nasilno prekrševanje, pa čeprav se dogaja med samostanskimi zidovi.

ODG. UR.

Kaj se Vam zdi, ali je spilitualno vodstvo pri «Nostru Signoru» v Gorici dobilo navodilo za to neresnicoljubno počenjanje od višjih cerkvenih krogov ali pa je samo skuhalo to nekrščansko torbo la la Aldo Pizzagalli, prekrševalnega vzornika iz fašističnih časov?

S prav lepimi pozdravi

A. R.

Pisma uredništvu

Spoštovani gospod urednik!

Uradni list italijanske republike je v svojih številkah: 9 z dne 13. 1. 58, 12 z dne 16. 1. 58 in 18 z dne 23. 1. 58 prinesel pet odlokov goriškega prefekta Nitrija, s katerimi se petim mladim slovenskim redovnicam v šolskem kolegiju in zavodu «Nostra Signora» v Gorici, Ul. S. Chiara 14 spet povrnejo, na njihovo prošnjo, primikl v italijansko obliko (riduzione del cognome in forma italiana).

Običajno vlagajo takšne prošnje za povrnitev primikov v italijansko obliko italijanski begunci iz Dalmacije, Istre in z Reke, ki imajo skoro vsi slovenske primike. Tu pa tam vložijo kakšno prošnjo za italijansko obliko primika tudi slovenski že poitalijanci mestni človek, ki dlje časa živi v Trestu, Gorici ali pa v kakšnem drugem mestu. Dobi se tu pa tam tudi kakšen slovenski človek, ki prosi, da mu vrnejo njegov slovenski primik. Priznati pa je treba, da se niti z italijanske niti s slovenske strani ljudje ne pehaajo preveč na prefekturi s svojimi prošnjami za spremembo primikov. Slovenci zato, ker se boje zamer v službah in pred očmi oblasti, italijanski ezuli pa zato, ker so njihovi sicer slovenski primiki starodavni, ki so jih iz roda v rod ohranili do današnjega dne, ker je to nekaj, kar spada k njihovi družini. V Južnem Tirolu so samo Nemci, ki vlagajo prošnje, da jim vrnejo nemške primike, ki so jih imeli pred fašističnim zakonom o primikih iz leta 1936. V vseh teh letih

je bil samo en primer, da je nekdo na Južnem Tirolskem zaprosil za spremembo primika v italijansko obliko in se ta ni bil tam doma, temveč je je primahal iz naših jadranskih krajev. Toda tudi na Južnem Tirolskem je le bolj malo prošelj za spremembo primikov. Ljudje smo pač že taki, da se brez posebnega pritiska in prav intenzivne propagande ne zganemo zlepa, da bi tekali z nekimi prošnjami po nekih uradih.

Kaj pa je vendarle naglano kar pet mladih slovenskih redovnic izza njihovih konviktovskih izdov v Ul. S. Chiara, da so vložile prošnjo? Vseh pet ima že svoja redovniška imena: 34-letna Valencija Vladimira iz Ilirske Bistrice je Maria-Consolata, 32-letna Marta, najbrž njena sestra, je Maria-Ester, 30-letna Germei Viktorija iz Kobjeglave je Maria-Fidelis, 27-letna Rebek Marija iz Cernic je Maria-Gabriela in 28-letna Germei Albina iz Kobjeglave je Maria-Bernardetta.

Svojih primikov redovnice ne smejo rabiti in čemu naj jim služijo italijanski primiki Valenti, Germelli in Rebecca, ko pa nimajo ne družine ne lastnega premoženja in zaradi tega tudi ne dedičev, da bi morale kot mi navadni posvetniki ljudje tekati za vsako figo po dokumente na snagrafski urad ali pa na kvesture in komisariate. Če s, pa morala ne postavljene na šolskem zavodu «Nostra Signora» kot učne matice, se morajo bržčas sprito v javnih zakonitih predpisov podpisovati s svojimi prejšnjimi civilnimi primiki na šolska spričevala. Ne razumemo, zakaj ne bi bila spričevala za naprej veljavna, kot so bila dolej, s podpisimi primikov Valencije, Germek, Rebek.

Ali se Vam ne zdi, spoštovani gospod urednik, da gre pri povrnitvi primikov mladim slovenskim redovnicam tudi za globoko moralno vprašanje? Vseh pet ima čudovito lepe slovenske primike, ker so pač iz Ilirske Bistrice, Kobjeglave in Cernic, to je iz takšnih slovenskih krajev, ki so bili ne samo od pametiveka, temveč tudi po vseh italijanskih resnih in neresnih zgodovinskih bukvah zmeraj stoddostno slovenski. Sprašujem se, kako so mogla ta mlada redovniška dekleta po svoji vesti vložiti prošnje, naj jim povrnejo v italijansko obliko njihove slovenske primike. Pisana prošnja ni samo pisani birokratski akt, temveč prav tako kot izgovorjena beseda resnična ali neresnična izjava. Ali je sploh v zvezi s kakršnokoli pa še tako medlo resnico izjava, naj se na primer Germek iz Kobjeglave povrne v italijansko obliko Germelli in mislim, da bi moralo biti ravno pri redovnicah resnično, da bi vsem vseh njihovih dejanj in nehanja. Sicer pa itak vemo, da so bile njihove prošnje za manj prostovoljne kot na pr. naše dnevne prijave, da vodstvo šolskega zavoda «Nostra Signora» ne trpi nobenih slovenskih primikov na dokumentih, ki jih izdaja zavod, in ne redovnic s slovenskimi primiki, ter da tega vod-

stava ne bo pekla vest, ker je zaskrbovalo slovenskim redovnicam dejanje, ki ne temelji na resnici, da morajo namreč zaprositi za nekaj, kar bi resnično ljubili ljudje nikdar ne napravili.

Zavod «Nostra Signora» se je nekoč imenoval s francoskim nazivom «Notre dames» in je imel sloves bolj enobeli šole, kamor so tudi številne premožnejše slovenske družine na Goriškem pošiljale svoje hčerke, da se nauče ne samo francosine in drugih jezikov, temveč tudi strogega, moralnega in predvsem resničljubnega življenja. Redke so sedaj slovenske družine, ki zaupajo svoje hčerke zavodu v Ul. S. Chiara v Gorici. Ne domisljamo si, da zaradi tega, ker nori vodstvo zavoda za nekimi nacionalističnimi frazami.

Goriško-beneški dnevnik

Zaradi finančne politike države

Danes zaprti vsi goriški kinematografi

Lastniki kino dvoran so najbolj nezadovoljni s takso na predstave, ki jim pobere velik del dohodkov

Danes bodo zaprti vsi goriški kinematografi. Lastniki so proglasili enodnevno stavko, da bi pokazali javnosti, predvsem pa višjim oblastem, v kakšnem položaju so, odkar plačujejo državi visoke davke v obliki davkov.

Najhujše breme predstavljajo davke na predstave, ki znašajo od 15 do 60 odstotkov in ki je lani vrgele državi 30 milijard lir, davke za dohodek je prinesel državi 2,6 milijardi lir itd.

Kinematografi pa so zašli v krizo tudi zaradi velike medsebojne konkurence, ker je njihovo število izredno veliko, zaradi televizije in velikih stroškov.

Vsa ta dejstva, predvsem pa povzročajo državne pristojbine na vstopnice, so pripravila tudi goriške lastnike kinematografov, da se pridružijo splošnemu ogorčenju svoje kategorije, ki je s stankami v Rimu, Trstu in drugih mestih pokazala, da je nezadovoljna s finančno politiko, ki jo država vodi do njih.

Pokrajinski odbor pregledal sklepe občinskih svetov

Na zadnji seji odbora pokrajine so odobrili več sklepov raznih občinskih svetov in našteli priporočila.

Goriška priporočila: občinam, ki so v letu 1958, so odobrili: občinske strošarine za leto 1958 in odobritev načrta ter stroškov za delovni center.

Dobrodo: spremembe v obračunu za leto 1957.

Folijan - Redboulle: doklada

V soboto 15. februarja predpustni ples v Prosestini dvorani v Gorici

za kruh delavcem v delovnih centrih, spremembe v obračunu za leto 1957. Poleg tega je pokrajinski odbor odobrili še manjše sklepe nekaterih drugih občin v pokrajini.

—

Avtoprevoznika podjetja zabeležila večji promet

V Indio so iz goriške pokrajine izvozili v decembru za 125 milijonov avto-cistern

Po poročilu trgovinske zbornice je bilo v decembru mesecu opaziti občutno povečanje dejavnosti avtoprevoznikov, kar si lahko obrazložimo z vedno večjim povpraševanjem prevoznikov za prevoz cestnih in italijanskih tovornjakov.

Tudi trgovina na debelo in drobno je dosegla vrhunec prav v decembru mesecu lanskega leta, bodisi zaradi izplačila 13. plača, kakor tudi povečanja obsega jugoslovanskih državljanskih tik pred prazniki.

Stanje izvoza je bilo v decembru sledeče: v Avstrijo so izvozili nekaj volnene konfekcije, prav tako so izvozili volnene artikole v Nemčijo, kamor so poslali še za 537.868 lir marmornatih plošč. V Grčijo pa so goriški podjetniki

FITZROY MACLEAN
VOJNA NA BALKANU

50.

Nekaj izbranih poglavij

Tokrat je bil namen teh manevrov, da bi sestavili vlogo, ki bi se na kakršen koli način sporazumela s Titom, se preden ne bi prepoznal. Na nekem banketu v Londonu sem se seznanil z enim od protagonistov te nove zamisli. To je bil dr. Ivan Šubasić, bivši hrvatski ban. Vprašal me je za mnenje, kaj sodim o tem. Odvrnil sem mu, da bo vsakršno pogajanje s Titom v tem času precej enostransko delo. Zdelo se mi je, da to dr. Šubasić ni prav nič motilo. Bil je človek srednje rasti, razmeroma klavrnega izgleda, šestdesetih let in malih nemirnih oči. Rumenkasta koža mu je visela z lic, kot da bi mu bila prevelika. Bil je videti politik od glave do pete. Sicer pa tudi mora biti, sem pomislil, če namerava rešiti vsaj enega od teh brodolomcev.

Med bivanjem v Angliji sem se sešel tudi z nekaterimi britanskimi častniki, ki so bili svoj čas dodeljeni stabu generala Mihajlovića. Po mnogih pustolovčinah so jih pred kratkim vendarle evakuirali in sedaj so se vrnili v Anglijo.

Hujska nezgoda delavca občinskih podjetij

Pri delu v plinarni se je močno opeknel

Zagonetni padec moža v Drevoledu XX. Settembre

Nezgoda mladeniča s kolesom

Včeraj se je v občinskem podjetju za preskrbo mesta s plinom pripetila huda nesreča. 46-letnemu uslužbencu občine Ermenegildo Visintinu iz Moše, Visintin je pregledoval nekoliko plinsko cev v podjetju, ko mu je nenadoma butnil v obraz in gornji del telesa močan plamen, ki ga je hudo opeknel. Njegovi delovni tovariši so takoj poklicali avto Zelenega križa, ki je Visintina odpeljal v bolnišnico pri Rdeči hiši, kjer so mu ugotovili opekline prve in druge stopnje. Ker je bila zdravniška pomoč zelo hitra bo nesrečni Visintin verjetno ozdravel že v 10 dneh.

V bolnišnico Brigata Pavia pa so pripeljali ob 11. uri 58-letnega Ludovica Fornasarija iz Gorice, katerega so našli bolničarji Zelenega križa ležečega na tleh v Drevoledu XX. Settembre. Ni znano iz kakšnih vzrokov je padel mož

Lepa prilika za goriške smučarje
V eni uri na snegu

Ob nedeljah in praznikih odpelje avtobus iz Rožne doline ob 6.45

Sonce se je v nedeljo pravkar pokazalo iz Fajtjeve hriba, ko se je s smučarji naložen avtobus počasi pomikal proti Lokvam. Gorica je bila še v prvem jutranjem mraku, po avtobusu pa je veselo odmevala prvenka letošnjega samreškega festivala »Nel blu dipinto di blu«.

Lokve! Sneg! Samo eno uro poti iz Gorice. Kakšno zadovoljstvo ob misli, da bi se do Trbiža, Sappade in drugih smučaških vzponov na štiri ali pet dragocenih ur.

Iz Gorice, Nove Gorice, Sempetra in Sotkane je bilo za dva avtobusa smučarjev. Več deset let pa jih je prišlo tudi z avtomobili iz Gorice, predvsem pa iz Trsta. Smučarji, ki so se za to odpravili, so zahtevali za začetnike delujočo smučaško šola, ki je dobro obiskana. Prijave sprejema uprava hotela na Lokvah.

Novogoriški smučarji si vroče želijo spetgostne, ki bi prihranila časa, kaj navkreber. Skupno s turističnimi, planinskimi in gostinskimi organizacijami si prizadevajo, da bi v prihodnji sezoni uresničili ta svoj sen. Z vzpenjačo bi se bolj pritegnili pozornost smučarjev; privabili pa bi številne delujoče smučarje, za katere so dobro opremljena oddeljena smučaška središča v Karniji edini kraji, kjer se lahko nadzirajo do siteda.

Naj spregovorimo še nekaj besed o postrežbi in o cenah? Ne bo treba! Hoteli bi, da bi se čitatelji o tem sami prepričali in postali redni obiskovalci tega prelepega kraja, ki je na samem pragu našega mesta.

Za povratek je potrebna še kakšna urica poti. Kogar smučanje ne bi utrudilo, ima še vedno dovolj časa, da se pripravi za kino in si ogleda predstavo ob 20. uri.

IZ TRZIČA

Nadaljevanje pogajanj v Rimu o sporu v CRDA

Sindikalna stroka kovinarjev (FIOM) je razširila med delavce tržaške ladjedelnice, v katerem poročila o položaju, ki je nastal po pogajanjih med predstavnikmi sindikalnih organizacij in ravnateljem CRDA na sedežu ministrstva za delo v Rimu. Ravnateljstvo je bilo na pogajanjih, ki so bila 29. in 31. januarja, pripravljeno povisati.

TEMPERATURA VCERAJ
Včeraj je bila v Gorici najnižja temperatura ob 6. uri zjutraj in sicer -5,8 stopinje C ter najvišja ob 13. uri 11 stopinj C.

DEZURNAR LEKARNA
Danes posluje ves dan in ponoči lekarna Kuerner, Kozlova 4, tel. 25-76.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Pri delu v plinarni se je močno opeknel

Zagonetni padec moža v Drevoledu XX. Settembre

Nezgoda mladeniča s kolesom

Včeraj se je v občinskem podjetju za preskrbo mesta s plinom pripetila huda nesreča. 46-letnemu uslužbencu občine Ermenegildo Visintinu iz Moše, Visintin je pregledoval nekoliko plinsko cev v podjetju, ko mu je nenadoma butnil v obraz in gornji del telesa močan plamen, ki ga je hudo opeknel. Njegovi delovni tovariši so takoj poklicali avto Zelenega križa, ki je Visintina odpeljal v bolnišnico pri Rdeči hiši, kjer so mu ugotovili opekline prve in druge stopnje. Ker je bila zdravniška pomoč zelo hitra bo nesrečni Visintin verjetno ozdravel že v 10 dneh.

V bolnišnico Brigata Pavia pa so pripeljali ob 11. uri 58-letnega Ludovica Fornasarija iz Gorice, katerega so našli bolničarji Zelenega križa ležečega na tleh v Drevoledu XX. Settembre. Ni znano iz kakšnih vzrokov je padel mož

Lepa prilika za goriške smučarje
V eni uri na snegu

Ob nedeljah in praznikih odpelje avtobus iz Rožne doline ob 6.45

Sonce se je v nedeljo pravkar pokazalo iz Fajtjeve hriba, ko se je s smučarji naložen avtobus počasi pomikal proti Lokvam. Gorica je bila še v prvem jutranjem mraku, po avtobusu pa je veselo odmevala prvenka letošnjega samreškega festivala »Nel blu dipinto di blu«.

Lokve! Sneg! Samo eno uro poti iz Gorice. Kakšno zadovoljstvo ob misli, da bi se do Trbiža, Sappade in drugih smučaških vzponov na štiri ali pet dragocenih ur.

Iz Gorice, Nove Gorice, Sempetra in Sotkane je bilo za dva avtobusa smučarjev. Več deset let pa jih je prišlo tudi z avtomobili iz Gorice, predvsem pa iz Trsta. Smučarji, ki so se za to odpravili, so zahtevali za začetnike delujočo smučaško šola, ki je dobro obiskana. Prijave sprejema uprava hotela na Lokvah.

Novogoriški smučarji si vroče želijo spetgostne, ki bi prihranila časa, kaj navkreber. Skupno s turističnimi, planinskimi in gostinskimi organizacijami si prizadevajo, da bi v prihodnji sezoni uresničili ta svoj sen. Z vzpenjačo bi se bolj pritegnili pozornost smučarjev; privabili pa bi številne delujoče smučarje, za katere so dobro opremljena oddeljena smučaška središča v Karniji edini kraji, kjer se lahko nadzirajo do siteda.

Naj spregovorimo še nekaj besed o postrežbi in o cenah? Ne bo treba! Hoteli bi, da bi se čitatelji o tem sami prepričali in postali redni obiskovalci tega prelepega kraja, ki je na samem pragu našega mesta.

Za povratek je potrebna še kakšna urica poti. Kogar smučanje ne bi utrudilo, ima še vedno dovolj časa, da se pripravi za kino in si ogleda predstavo ob 20. uri.

IZ TRZIČA

Nadaljevanje pogajanj v Rimu o sporu v CRDA

Sindikalna stroka kovinarjev (FIOM) je razširila med delavce tržaške ladjedelnice, v katerem poročila o položaju, ki je nastal po pogajanjih med predstavnikmi sindikalnih organizacij in ravnateljem CRDA na sedežu ministrstva za delo v Rimu. Ravnateljstvo je bilo na pogajanjih, ki so bila 29. in 31. januarja, pripravljeno povisati.

TEMPERATURA VCERAJ
Včeraj je bila v Gorici najnižja temperatura ob 6. uri zjutraj in sicer -5,8 stopinje C ter najvišja ob 13. uri 11 stopinj C.

DEZURNAR LEKARNA
Danes posluje ves dan in ponoči lekarna Kuerner, Kozlova 4, tel. 25-76.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Pri delu v plinarni se je močno opeknel

Zagonetni padec moža v Drevoledu XX. Settembre

Nezgoda mladeniča s kolesom

Včeraj se je v občinskem podjetju za preskrbo mesta s plinom pripetila huda nesreča. 46-letnemu uslužbencu občine Ermenegildo Visintinu iz Moše, Visintin je pregledoval nekoliko plinsko cev v podjetju, ko mu je nenadoma butnil v obraz in gornji del telesa močan plamen, ki ga je hudo opeknel. Njegovi delovni tovariši so takoj poklicali avto Zelenega križa, ki je Visintina odpeljal v bolnišnico pri Rdeči hiši, kjer so mu ugotovili opekline prve in druge stopnje. Ker je bila zdravniška pomoč zelo hitra bo nesrečni Visintin verjetno ozdravel že v 10 dneh.

V bolnišnico Brigata Pavia pa so pripeljali ob 11. uri 58-letnega Ludovica Fornasarija iz Gorice, katerega so našli bolničarji Zelenega križa ležečega na tleh v Drevoledu XX. Settembre. Ni znano iz kakšnih vzrokov je padel mož

Lepa prilika za goriške smučarje
V eni uri na snegu

Ob nedeljah in praznikih odpelje avtobus iz Rožne doline ob 6.45

Sonce se je v nedeljo pravkar pokazalo iz Fajtjeve hriba, ko se je s smučarji naložen avtobus počasi pomikal proti Lokvam. Gorica je bila še v prvem jutranjem mraku, po avtobusu pa je veselo odmevala prvenka letošnjega samreškega festivala »Nel blu dipinto di blu«.

Lokve! Sneg! Samo eno uro poti iz Gorice. Kakšno zadovoljstvo ob misli, da bi se do Trbiža, Sappade in drugih smučaških vzponov na štiri ali pet dragocenih ur.

Iz Gorice, Nove Gorice, Sempetra in Sotkane je bilo za dva avtobusa smučarjev. Več deset let pa jih je prišlo tudi z avtomobili iz Gorice, predvsem pa iz Trsta. Smučarji, ki so se za to odpravili, so zahtevali za začetnike delujočo smučaško šola, ki je dobro obiskana. Prijave sprejema uprava hotela na Lokvah.

Novogoriški smučarji si vroče želijo spetgostne, ki bi prihranila časa, kaj navkreber. Skupno s turističnimi, planinskimi in gostinskimi organizacijami si prizadevajo, da bi v prihodnji sezoni uresničili ta svoj sen. Z vzpenjačo bi se bolj pritegnili pozornost smučarjev; privabili pa bi številne delujoče smučarje, za katere so dobro opremljena oddeljena smučaška središča v Karniji edini kraji, kjer se lahko nadzirajo do siteda.

Naj spregovorimo še nekaj besed o postrežbi in o cenah? Ne bo treba! Hoteli bi, da bi se čitatelji o tem sami prepričali in postali redni obiskovalci tega prelepega kraja, ki je na samem pragu našega mesta.

Za povratek je potrebna še kakšna urica poti. Kogar smučanje ne bi utrudilo, ima še vedno dovolj časa, da se pripravi za kino in si ogleda predstavo ob 20. uri.

IZ TRZIČA

Nadaljevanje pogajanj v Rimu o sporu v CRDA

Sindikalna stroka kovinarjev (FIOM) je razširila med delavce tržaške ladjedelnice, v katerem poročila o položaju, ki je nastal po pogajanjih med predstavnikmi sindikalnih organizacij in ravnateljem CRDA na sedežu ministrstva za delo v Rimu. Ravnateljstvo je bilo na pogajanjih, ki so bila 29. in 31. januarja, pripravljeno povisati.

TEMPERATURA VCERAJ
Včeraj je bila v Gorici najnižja temperatura ob 6. uri zjutraj in sicer -5,8 stopinje C ter najvišja ob 13. uri 11 stopinj C.

DEZURNAR LEKARNA
Danes posluje ves dan in ponoči lekarna Kuerner, Kozlova 4, tel. 25-76.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Pri delu v plinarni se je močno opeknel

Zagonetni padec moža v Drevoledu XX. Settembre

Nezgoda mladeniča s kolesom

Včeraj se je v občinskem podjetju za preskrbo mesta s plinom pripetila huda nesreča. 46-letnemu uslužbencu občine Ermenegildo Visintinu iz Moše, Visintin je pregledoval nekoliko plinsko cev v podjetju, ko mu je nenadoma butnil v obraz in gornji del telesa močan plamen, ki ga je hudo opeknel. Njegovi delovni tovariši so takoj poklicali avto Zelenega križa, ki je Visintina odpeljal v bolnišnico pri Rdeči hiši, kjer so mu ugotovili opekline prve in druge stopnje. Ker je bila zdravniška pomoč zelo hitra bo nesrečni Visintin verjetno ozdravel že v 10 dneh.

V bolnišnico Brigata Pavia pa so pripeljali ob 11. uri 58-letnega Ludovica Fornasarija iz Gorice, katerega so našli bolničarji Zelenega križa ležečega na tleh v Drevoledu XX. Settembre. Ni znano iz kakšnih vzrokov je padel mož

Lepa prilika za goriške smučarje
V eni uri na snegu

Ob nedeljah in praznikih odpelje avtobus iz Rožne doline ob 6.45

Sonce se je v nedeljo pravkar pokazalo iz Fajtjeve hriba, ko se je s smučarji naložen avtobus počasi pomikal proti Lokvam. Gorica je bila še v prvem jutranjem mraku, po avtobusu pa je veselo odmevala prvenka letošnjega samreškega festivala »Nel blu dipinto di blu«.

Lokve! Sneg! Samo eno uro poti iz Gorice. Kakšno zadovoljstvo ob misli, da bi se do Trbiža, Sappade in drugih smučaških vzponov na štiri ali pet dragocenih ur.

Iz Gorice, Nove Gorice, Sempetra in Sotkane je bilo za dva avtobusa smučarjev. Več deset let pa jih je prišlo tudi z avtomobili iz Gorice, predvsem pa iz Trsta. Smučarji, ki so se za to odpravili, so zahtevali za začetnike delujočo smučaško šola, ki je dobro obiskana. Prijave sprejema uprava hotela na Lokvah.

Novogoriški smučarji si vroče želijo spetgostne, ki bi prihranila časa, kaj navkreber. Skupno s turističnimi, planinskimi in gostinskimi organizacijami si prizadevajo, da bi v prihodnji sezoni uresničili ta svoj sen. Z vzpenjačo bi se bolj pritegnili pozornost smučarjev; privabili pa bi številne delujoče smučarje, za katere so dobro opremljena oddeljena smučaška središča v Karniji edini kraji, kjer se lahko nadzirajo do siteda.

Naj spregovorimo še nekaj besed o postrežbi in o cenah? Ne bo treba! Hoteli bi, da bi se čitatelji o tem sami prepričali in postali redni obiskovalci tega prelepega kraja, ki je na samem pragu našega mesta.

Za povratek je potrebna še kakšna urica poti. Kogar smučanje ne bi utrudilo, ima še vedno dovolj časa, da se pripravi za kino in si ogleda predstavo ob 20. uri.

IZ TRZIČA

Nadaljevanje pogajanj v Rimu o sporu v CRDA

Sindikalna stroka kovinarjev (FIOM) je razširila med delavce tržaške ladjedelnice, v katerem poročila o položaju, ki je nastal po pogajanjih med predstavnikmi sindikalnih organizacij in ravnateljem CRDA na sedežu ministrstva za delo v Rimu. Ravnateljstvo je bilo na pogajanjih, ki so bila 29. in 31. januarja, pripravljeno povisati.

TEMPERATURA VCERAJ
Včeraj je bila v Gorici najnižja temperatura ob 6. uri zjutraj in sicer -5,8 stopinje C ter najvišja ob 13. uri 11 stopinj C.

DEZURNAR LEKARNA
Danes posluje ves dan in ponoči lekarna Kuerner, Kozlova 4, tel. 25-76.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Pri delu v plinarni se je močno opeknel

Zagonetni padec moža v Drevoledu XX. Settembre

Nezgoda mladeniča s kolesom

Včeraj se je v občinskem podjetju za preskrbo mesta s plinom pripetila huda nesreča. 46-letnemu uslužbencu občine Ermenegildo Visintinu iz Moše, Visintin je pregledoval nekoliko plinsko cev v podjetju, ko mu je nenadoma butnil v obraz in gornji del telesa močan plamen, ki ga je hudo opeknel. Njegovi delovni tovariši so takoj poklicali avto Zelenega križa, ki je Visintina odpeljal v bolnišnico pri Rdeči hiši, kjer so mu ugotovili opekline prve in druge stopnje. Ker je bila zdravniška pomoč zelo hitra bo nesrečni Visintin verjetno ozdravel že v 10 dneh.

V bolnišnico Brigata Pavia pa so pripeljali ob 11. uri 58-letnega Ludovica Fornasarija iz Gorice, katerega so našli bolničarji Zelenega križa ležečega na tleh v Drevoledu XX. Settembre. Ni znano iz kakšnih vzrokov je padel mož

Lepa prilika za goriške smučarje
V eni uri na snegu

Ob nedeljah in praznikih odpelje avtobus iz Rožne doline ob 6.45

Sonce se je v nedeljo pravkar pokazalo iz Fajtjeve hriba, ko se je s smučarji naložen avtobus počasi pomikal proti Lokvam. Gorica je bila še v prvem jutranjem mraku, po avtobusu pa je veselo odmevala prvenka letošnjega samreškega festivala »Nel blu dipinto di blu«.

Lokve! Sneg! Samo eno uro poti iz Gorice. Kakšno zadovoljstvo ob misli, da bi se do Trbiža, Sappade in drugih smučaških vzponov na štiri ali pet dragocenih ur.

Iz Gorice, Nove Gorice, Sempetra in Sotkane je bilo za dva avtobusa smučarjev. Več deset let pa jih je prišlo tudi z avtomobili iz Gorice, predvsem pa iz Trsta. Smučarji, ki so se za to odpravili, so zahtevali za začetnike delujočo smučaško šola, ki je dobro obiskana. Prijave sprejema uprava hotela na Lokvah.

Novogoriški smučarji si vroče želijo spetgostne, ki bi prihranila časa, kaj navkreber. Skupno s turističnimi, planinskimi in gostinskimi organizacijami si prizadevajo, da bi v prihodnji sezoni uresničili ta svoj sen. Z vzpenjačo bi se bolj pritegnili pozornost smučarjev; privabili pa bi številne delujoče smučarje, za katere so dobro opremljena oddeljena smučaška